

hovorili „holubník“. Odtiaľ Archie sledoval, ako mamu zviazali a naložili do dodávky, tá naštartovala a opustila Divis. Neskôr mu došlo, že tá banda vôbec nemala v úmysle vziať ho so sebou, jednoducho ho využili, aby Jean dostali z bytu. Stál tam v mrazivom tichu a usiloval sa pochopiť, čo sa to práve udialo, a rozhodnúť, čo podniknúť. Potom sa pomaly vybral naspäť do bytu. Posledné mamine slová boli: „Dávaj pozor na deti¹⁶, kým sa nevrátim.“

2. kapitola Albertove dcéry

V detstve mala Dolours Priceová zo všetkých svätcov najradšej mučeníkov. Jej hlboko katolícky založená teta¹ z otcovej strany hovorievala: „Za Boha a za Írsko.“ Zvyšok rodiny mal na prvom mieste Írsko. Dolours vyrastala v západnom Belfaste v päťdesiatych rokoch 20. storočia a svedomito chodila každý deň do kostola. Všimla si však, že jej rodičia nie. Keď mala približne štrnásť rokov, jedného dňa vyhlásila: „Na omšu už nepôjdem.“²

„Musíš,“ povedala jej matka Chrissie.

„Nemusím, a ani nepôjdem,“ odvetila Dolours.

„Musíš,“ zopakovala Chrissie.

„Pozri, vyjdem z domu, polhodinku si postojím za rohom, a keď sa vrátim, tak ti poviem, že som bola na omši. Ale nebude to pravda,“ neústupčivo dôvodila Dolours.

Už ako dieťa bola poriadne tvrdohlavá a nemalo význam s ňou diskutovať. Priceovci bývali³ v malom mestskom dvojdome na slušnej, zvažujúcej sa ulici Slievegallion Drive v štvrti Andersonstown. Otec Albert bol čalúnnik a vyrobil aj kreslá⁴, ktoré stáli v ich preplnenej predsieni. Na kozubovú rímsu si rodiny zvyčajne vystavujú vysmiaté zábery z rodinných dovolení, no u Priceovcov sa tu hrdo vynímali policajné fotografie⁵. Albert a Chrissie Priceovci boli bezhranične a urputne oddaní myšlienke írskoho